

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Juzgado de lo Contencioso-Administrativo n° 1 de Pamplona (Hispaania) 5. veebruaril 2018 – Daniel Ustariz Aróstegui versus Departamento de Educación del Gobierno de Navarra

(Kohtuasi C-72/18)

(2018/C 161/19)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Juzgado de lo Contencioso-Administrativo n° 1 de Pamplona

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: Daniel Ustariz Aróstegui

Vastustaja: Departamento de Educación del Gobierno de Navarra

Eelotsuse küsimus

1. Kas nõukogu 28. juuni 1999. aasta direktiiviga 1999/70/EÜ heaks kiidetud Euroopa Ametiühingute Konföderatsiooni, Euroopa Tööandjate Föderatsiooni (UNICE) ja Euroopa Riigiosalusega Ettevõtete Keskuse (CEEP) raamkokkuleppe tähtajalise töö kohta ⁽¹⁾ klauslit 4 tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus niisugune piirkondlik õigusnorm, mis on vaidluse all põhikohtuasjas ja mis välistab sõnaselgelt teatava lisatasu saamise õiguse tunnustamise ja maksmise Navarra ametiasutuste töötajatele tähtajalise „halduslepingu alusel töötavate töötajate“ kategoorias põhjusel, et nimetatud lisatasu on ainult tähtajatu lepinguga „ametniku“ kategooria töötajatele ette nähtud ametikarjääri edendamise ja arendamise tasu?

⁽¹⁾ Nõukogu 28. juuni 1999. aasta direktiiv 1999/70/EÜ, milles käsitletakse Euroopa Ametiühingute Konföderatsiooni (ETUC), Euroopa Tööandjate Föderatsiooni (UNICE) ja Euroopa Riigiosalusega Ettevõtete Keskuse (CEEP) sõlmitud raamkokkulepet tähtajalise töö kohta (EÜT L 175, lk 43; ELT eriväljaanne 05/03, lk 368).

Sophie Monteli 6. veebruaril 2018 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kuues koda) 29. novembri 2017. aasta otsuse peale kohtuasjas T-634/16: Montel versus parlament

(Kohtuasi C-84/18 P)

(2018/C 161/20)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Apellant: Sophie Montel (esindaja: advokaat G. Sauveur)

Teised menetlusosalised: Euroopa Parlament, Euroopa Liidu Nõukogu

Apellandi nõuded

- muuta vaidlustatud kohtuotsust, millest tulenevalt:
- tühistada Euroopa Parlamendi peasekretäri 24. juuni 2016. aasta otsus, mis tehti teatavaks 6. juulil 2016 ja milles on märgitud, et „Sophie Montelile kanti alusetult üle 77 276,42 eurot“ ning tehakse vastutavale eelarvevahendite kasutajale ja institutsiooni pearvupidajale korraldus nõuda see summa tagasi.
- tühistada kogu võlataede nr 2016-897, millele on sama finantsküsimuste peadirektor alla kirjutanud 4. juulil 2016.
- otsustada hüvitise suuruse üle, mida tuleb apellandile maksta mittevaralise kahju eest, mis tuleneb enne uurimise järeldusi esitatud alusetutest süüdistustest, tema maine kahjustamisest ja vaidlustatud otsusega tema era- ja poliitilises elus põhjustatud märkimisväärsetest probleemidest.

- otsustada apellandile makstavate menetluskulude summa üle.
- mõista kõik kohtukulud välja Euroopa Parlamendilt.

Väited ja peamised argumendid

1. Esimene väide, et akti vastuvõtjal puudub pädevus
 - Finantsküsimused kuuluvad Euroopa Parlamendi juhatuse, mitte peasekretäri pädevusse
 - Peasekretäri volituse puudumine
 - Õigusvastasuse vastuväide, kuna riivatud on parlamendiliikmete sõltumatust ja õigust erapooletule kohtumõistmisele
2. Teine väide, et rikutud on *electa una via* põhimõtet
 - Parlamendi president pöördus OLAF-i ja Prantsuse kohtu poole
3. Kolmas väide, et rikutud on kaitseõigusi
 - Parlamendi president on rikkunud süütuse presumptsiooni
 - Parlamendi administratsioon on kohus ja pool
 - Menetluse käigus parlamendi esitatud etteheidete muutumine
 - Peasekretäri keeldumine apellant ära kuulata
4. Neljas väide, et tõendamiskoormis on ümber pööratud
 - Parlament nõudis apellandilt selle tõendamist, et ta ei ole toime pannud ühtegi rikkumist, kuigi tal ei olnud ühtegi tõendit, mis võimaldaks tõsiseltvõetavalt väita, et esineb rikkumine
5. Viies väide, et põhjendused on ebapiisavad
 - Ainus esitatud põhjus on organisatsiooni skeemi avaldamine, mis aga ei tõenda midagi
6. Kuues väide, et rikutud on õiguskindluse ja õiguspärase ootuse põhimõtteid
 - Ükski eeskiri ei näe ette esitatavate tõendite loetelu ja apellant on seega parlamendi meelevaldas
7. Seitsmes väide, et rikutud on parlamendiliikmete assistentide kodanikuõigusi
 - Parlament keelab assistentidel poliitilise tegevuse
8. Kaheksas väide, et esineb diskrimineeriv kohtlemine, *fumus persecutionis* ja võimu kuritarvitamine
 - Apellandi suhtes kohaldati seda menetlust Euroopa Parlamendi presidendi poliitilise vaenulikkuse tõttu
9. Üheksas väide, et riivatud on parlamendiliikmete sõltumatust
 - Parlamendiliikme assistendi töö ei piirdu õigusloomega seonduva tegevusega

10. Kümnes väide, et puudub faktiline alus

- Parlament piirdus vastusega, et apellandi esitatud tõenditega ei saa midagi tõendada, kuigi need dokumendid tõendasid assistendi tööd
- Parlament ei ole suuteline oma väiteid tõendama

11. Üheteistkümnes väide, et rikutud on proportsionaalsuse põhimõtet

- Organisatsiooni skeem (parlamendi presidendi algatatud menetluste lähtepunkt) avaldati 2015. aasta veebruaris, kuid alusetult tasuta tagasimaksmine pärineb 2014. aasta augustist

7. veebruaril 2018 esitatud hagi – Euroopa Komisjon versus Luksemburgi Suurhertsogiriik

(Kohtuasi C-86/18)

(2018/C 161/21)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Euroopa Komisjon (esindajad: P. Ondrůšek, F. Thiran, G. von Rintelen)

Kostja: Luksemburgi Suurhertsogiriik

Hageja nõuded

- tuvastada, et kuna Luksemburgi Suurhertsogiriik ei ole hiljemalt 18. aprilliks 2016 vastu võtnud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. veebruari 2014. aasta direktiivi 2014/23/EL kontsessioonilepingute sõlmimise kohta (ELT L 94, lk 1) täitmiseks vajalike õigus- ja haldusnorme või vähemalt ei ole komisjoni neist teavitanud, siis on ta rikkunud nimetatud direktiivi artiklist 51 tulenevaid kohustusi;
- määrata Luksemburgi Suurhertsogiriigile direktiivi 2014/23/EL ülevõtmise meetmetest teatamise kohustuse rikkumise eest ETL artikli 260 lõike 3 alusel sunniraha 12 920 eurot iga päeva kohta alates käesolevas kohtuasjas tehtava kohtuotsuse kuulutamisest;
- mõista kohtukulud välja Luksemburgi Suurhertsogiriigilt.

Väited ja peamised argumendid

1. Direktiivi 2014/23/EL artikli 51 lõike 1 kohaselt pidid liikmesriigid jõustama direktiivi täitmiseks vajalikud õigusnormid hiljemalt 18. aprilliks 2016. Kuna Luksemburg ei ole direktiivi ülevõtmise meetmetest teatanud, otsustas komisjon pöörduda Euroopa Kohtusse.
2. Komisjon teeb oma hagis ettepaneku määrata Luksemburgile sunniraha 12 920 eurot iga päeva kohta. Sunniraha suuruse arvutamisel võeti arvesse rikkumise raskust ja kestust ning hoiatavat mõju vastavalt selle liikmesriigi maksevõimele.